

ΠΡΟΣ:

1. ΔΗΜΑΡΧΟ ΠΕΙΡΑΙΑ κ ΜΩΡΑΛΗ
2. ΠΡΟΕΔΡΟ ΟΠΑΝ κo ΒΟΥΡΑΚΗ ΙΩΣΗΦ

ΚΟΙΝΟΠΟΙΗΣΗ:

1. ΔΗΜΟΤΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΠΕΙΡΑΙΑ
2. ΕΝΤΕΤΑΛΜΕΝΗ ΣΥΜΒΟΥΛΟ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ ΔΗΜΟΥ ΠΕΙΡΑΙΑ κo ΝΤΑΪΦΑ ΕΙΡΗΝΗ
3. ΥΠΠΟΑ
4. ΣΩΜΑΤΕΙΟ ΕΛΛΗΝΩΝ ΗΘΟΠΟΙΩΝ

ΑΝΑΦΟΡΑ ΚΑΤΑΓΓΕΛΙΑ

ΥΡΩΣ ΜΑΝΕ ΗΘΟΠΟΙΟΥ

Τηλ επικοινωνίας 6945 495106

ΚΑΤΑ ΤΟΥ ΛΕΥΤΕΡΗ ΓΙΟΒΑΝΙΔΗ

ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΟΥ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗ ΤΟΥ ΔΗΜΟΤΙΚΟΥ ΘΕΑΤΡΟΥ ΠΕΙΡΑΙΑ

Την 21η Απριλίου 2021 και ώρα 15.00 πραγματοποιήθηκε συνάντηση στο γραφείο του καλλιτεχνικού διευθυντή Δημοτικού Θεάτρου Πειραιά και Λευτέρη Γιοβανίδη. Σκοπός αυτής της συνάντησης ήταν να συζητήσουμε την πραγματοποίηση θεατρικής παράστασης με θέμα την Σφαγή της Χίου (1822) που περιλαμβάνει αφηγήσεις επιζώντων της σφαγής και του διωγμού για την ερχόμενη θεατρική περίοδο 2022, με αφορμή μάλιστα, την ιστορική επέτειο των 200 ετών από τότε που έλαβε χώρα στην ιδιαίτερη πατρίδα μου την Χίο, το σπουδαίο αυτό γεγονός.

Σημειωτέον, ότι προ καιρού είχαν πραγματοποιηθεί δύο συναντήσεις στις οποίες είχε συζητηθεί το ίδιο θέμα και βρισκόμουν εν αναμονή απάντησης, που ουδέποτε έλαβα. Ως εκ τούτου, απευθύνθηκα στον πρόεδρο του Ο.Π.Α.Ν. κo Ιωσήφ Βουράκη, ο οποίος προγραμματίσε την συνάντηση στην οποία και παρίστατο μαζί με τον καλλιτεχνικό διευθυντή και την βοηθό του κα Θεοδώρα Καπράλου.

Αφού ανέπτυξα τις σκέψεις μου σχετικά με την παράσταση και στους δύο νέους ακροατές, η κα Καπράλου απεχώρησε. Η συζήτηση συνεχίστηκε με στόχο να βρεθούν πιθανές ημερομηνίες παρουσίασης της παράστασης, μιας και αυτό ήταν το μόνο μου αίτημα και όχι κάποια οικονομική απαίτηση για την παραγωγή. Στην εξ αρχής αρνητική διάθεση του καλλιτεχνικού διευθυντή εξαιτίας του γεγονότος, όπως μου ανέφερε, ότι το θέατρο δεν είχε

διαθέσιμες ημερομηνίες (Τετάρτη- Κυριακή), παρενέβη ο κύριος Βουράκης, προτείνοντας εναλλακτικά, με καλή διάθεση, το ενδεχόμενο να παρουσιαστεί η παράσταση Δευτερότροπο. Την πρόταση αυτή απέρριψε ευθύς αμέσως, ο καλλιτεχνικός διευθυντής!

Από πλευράς μου προσπάθησα να αναδείξω την σημαντικότητα της παράστασης ενημερώνοντας, ότι η πρότασή μου αυτή έχει ήδη αποκομίσει θετικά σχόλια από δημόσιους φορείς και πρόσωπα του Πολιτισμού. Εξήγησα, μάλιστα, ότι η επιμονή μου για το συγκεκριμένο Θέατρο έχει να κάνει με την έντονη παρουσία χιωτικού στοιχείου στον Πειραιά καθώς η θάλασσα ενώνει αυτούς τους δύο τόπους. Μιας και ο Πειραιάς γνωρίζει τί σημαίνει ξεριζωμός και προσφυγιά!

Αίφνης και ενώ δεν υπήρξε καμία απολύτως αφορμή, ο καλλιτεχνικός διευθυντής εξεμάνη σαν ταύρος μαινόμενος, και άρχισε να μου απευθύνεται σε υψηλούς και προσβλητικούς τόνους, λέγοντάς μου, επί λέξει **«Δεν μπορείς να με παρακάμπεις και να κλείνεις ραντεβού μέσω του προέδρου. Εγώ είμαι Καλλιτεχνικός Διευθυντής και εγώ αποφασίζω τί θα γίνει»** Φοβούμενη ότι μπορεί να παρεκτραπεί η συζήτηση είπα, ότι δεν είναι ωραίο να μου μιλάει με αυτόν τον τρόπο. Ωρυόμενος, εν εξάλλω καταστάσει, συνέχιζε να φωνάζει ενώπιον του κ Βουράκη και εις επήκοον προφανώς των υπαλλήλων που ήταν στα διπλανά γραφεία: **«Εγώ είμαι καλλιτεχνικός διευθυντής θα μιλάω όπως θέλω, δεν θα μου υποδείξεις τον τρόπο εσύ, που με παρακάμπεις και κανονίζεις ραντεβού με τον Πρόεδρο».**

Κατάπληκτη και σοκαρισμένη από την αναίτια και προκλητική συμπεριφορά του σηκώθηκα να φύγω, για να μην δώσω συνέχεια.

Τότε ο καλλιτεχνικός διευθυντής πετάχτηκε επάνω, μου έδειξε με όλως περιφρονητικό τρόπο την έξοδο, χρησιμοποιώντας την θέση εξουσίας του, προσβάλλοντας με ενώπιον του κυρίου Βουράκη και των υπολοίπων εργαζομένων, φωνάζοντας μου σε έξαλλη κατάσταση, ότι δεν πρόκειται να γίνει ούτε αυτή, ούτε καμιά άλλη παράστασή μου.

Αποχώρησα, αναγκαστικά, ταπεινωμένη και προσβεβλημένη εξ αιτίας αυτής της επαίσχυντης, αήθους συμπεριφοράς του Καλλιτεχνικού Διευθυντή κου Γιοβανίδη εις βάρος μου.

Μου προκάλεσε δε, τόσο μεγάλη ψυχική ταραχή που χρειάστηκε να έλθει να με παραλάβει από τον Πειραιά άτομο της οικογένειάς μου.

Στα τόσα χρόνια της γόνιμης καλλιτεχνικής πορείας μου στο θέατρο, έχοντας συνδιαλλαγεί άριστα με θεσμικούς φορείς και συναδέλφους οι οποίοι με είχαν εκλέξει και ως Πρόεδρο του ΣΕΗ, είναι η πρώτη φορά που αντιμετωπίζω αυτής της μορφής επαίσχυντη, αναίτια λεκτική βία και απαράδεκτη, κατακριτέα και όλως προσβλητική συμπεριφορά, εκ μέρους μάλιστα προσώπου που υπηρετεί το θεσμό του Καλλιτεχνικού Διευθυντή και στο πλαίσιο μιας εντελώς απλής συζήτησης για κατάθεση πρότασης παράστασης θεατρικού έργου στο Δημοτικό Θέατρο Πειραιά.

Εξαιτίας αυτού του σοβαρού γεγονότος αισθάνομαι υποχρεωμένη, απέναντι στον εαυτό μου και στους συναδέλφους μου να καταγγείλω την συμπεριφορά του Καλλιτεχνικού Διευθυντή κου Λευτέρη Γιοβανίδη και την δηλητηριώδη αυτή κατάχρηση εξουσίας εκ μέρους του, που προσβάλλει όχι μόνο εμένα, αλλά όλο το Θέατρο και αποτελεί ευθεία παράβαση των στοιχειωδών αξιακών κανόνων της προστασίας της αξίας, της τιμής, της

υπόληψης και του επαγγέλματός μας, καθώς και των καθηκόντων και του ρόλου που του έχει ανατεθεί.

Αναρωτιέμαι, γιατί στον απόηχο του κινήματος «Me Too», σε αυτήν την μελανή περίοδο για το θέατρο, που αποβάλλει, ευτυχώς, όλα τα αποστήματα χρόνων, σοβούν ακόμα στον χώρο της τέχνης και στην κοινωνία μας άνθρωποι που μικραίνουν το ανάστημά μας και φτωχαίνουν την ζωή μας!

Επειδή η μέρα, που μου συνέβη το απίστευτο αυτό γεγονός έχει συμβολικό χαρακτήρα, ανακαλώ στην μνήμη μου τα λόγια του αείμνηστου συνταγματολόγου Αριστόβουλου Μάνεση: «*Η σιωπή δεν είναι χρυσός, είναι λίβανος και σμύρνα προσφορά στην εξουσία των κρατούντων*».

Με την ευχή να γκρεμιστούν τα τείχη που κρύβουν τέτοιες μορφές εξουσίας !!

Με την επιφύλαξη παντός νομίμου δικαιώματός μου

Αθήνα, 23 Απριλίου 2021

Με εκτίμηση,

Υρώ Μανέ

6945 495106

Υ.Γ.: Αναρωτιέμαι, άραγε, εάν αυτή η συμπεριφορά, που επέδειξε ο καλλιτεχνικός διευθυντής προς το πρόσωπό μου είναι ένα μεμονωμένο γεγονός εις βάρος μου ή γενικότερα αν επιδεικνύει τέτοια απαξιοτική και ανάρμοστη συμπεριφορά σε εργαζομένους ή συνεργάτες του στο Δημοτικό Θέατρο Πειραιά.